

Open brief aan de ministeries van Onderwijs, Cultuur en Wetenschappen en van Sociale Zaken en Werkgelegenheid over wetten die 'Innovatie en Kwaliteit in de Kinderopvang' zeggen na te streven.

De wet Innovatie en Kwaliteit in de Kinderopvang (IKK), een aanvulling op de Wet Kinderopvang, blijkt in de praktijk het tegendeel te bewerkstelligen van wat haar naam suggereert: ze beknot juist de mogelijkheden kinderen te geven wat ze nodig hebben.

In zijn streven alles perfect te regelen schoot de wetgever door. Nauwgezet en verpletterend precies schreef hij voor wie waar wanneer hoe peuters en kleuters mag opvangen. Uitzonderingen zijn verboden, gemeenten zijn tot handhaven verplicht en inspecties mogen niet de geest voorrang verlenen op de letter van de wet.

Wetten moeten kinderen niet pletten. De Wet IKK dreigt precies dát te doen.

Een voorbeeld: stel dat je 3-jarigen wilt voorbereiden op de 'grote school', het primair onderwijs, door ze in een groep van 24 kinderen bij elkaar te zetten. Acht peuters (maximaal 3 jaar oud) hebben toezicht en begeleiding nodig van een pedagogisch medewerker. Zestien kleuters (minimaal 4 jaar) dat van een leerkracht. Zegt de wet. Prima. Wat de wet *verbiedt* is om deze twee groepen mét hun begeleiding bij elkaar te zetten. Mag niet. Onder geen enkele voorwaarde. Een kind van 3 jaar, 11 maanden en 30 dagen mag nu eenmaal niet in een groep met meer dan vijftien anderen. Precies 24 uur later acht de wet datzelfde kind bestand tegen groepen van dertig of meer oudere basisscholieren met één onderwijzer ervoor.

Zo'n overgang is voor sommige kinderen te groot. Voor andere te klein. Die zijn met 3 al toe aan de grotere kleutergroep. Maar ja. Mag ook niet. *Zij* zijn te jong.

Niks ruimte voor innovatie

Dit soort knellende voorschriften 'Innovatie' noemen is bijna grappig. De wet ontnemt juist professionals een deel van het instrumentarium waarmee ze kinderen maatwerk bieden. Ze gaat voorbij aan moderne pedagogische inzichten in hoe ieder kind zijn eigen behoeften heeft om te kunnen groeien, vertrouwen opdoen, leren. En de wet ontnemt gemeenten de mogelijkheid aan taken die ze van hogerhand overgeheveld krijgen eigenstandig invulling te geven.

Ondergetekenden begrijpen de logica achter zoveel starre striktheid niet. Zij roepen met de ondertekening van deze brief op tot meer speelruimte en daarmee tot een vlotte herziening van de wet. Want een wet die kwaliteit en innovatie wil bieden, volgt de nieuwste pedagogische inzichten over de (brein)ontwikkeling van jonge kinderen. Geeft elk jong kind de kans in eigen tempo talenten te ontdekken. Gunt professionals de ruimte elk kind die kans te bieden. En staat gemeenten toe hun eigen invulling te geven aan beleid zonder willoos verlengstuk te moeten zijn van het Rijk.

Daarnaast lijkt het ons niets te vroeg om nog eens goed te kijken naar de manier waarop twee ministeries (Onderwijs, Cultuur en Wetenschappen én Sociale Zaken en Werkgelegenheid) en daarmee twee instrumentaria aan wetgeving, inspectie en toezicht trekken aan één leeftijdsgroep. Dat zou simpeler, overzichtelijker en iets meer op vertrouwen gebaseerd moeten kunnen.

Arnoud van Leuven (Voorzitter College van Bestuur Stichting Samenwijs Opvang en Onderwijs, Hilvarenbeek) en Gerrit Overmans (wethouder Onderwijs en jeugd gemeente Hilvarenbeek)